

Päijät-Hämeen ILVES

Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti 1/2012

Osoitimme Rykmenttillemme tukea 10.3 Lahden torilla.
Olemme menettämässä:
PERINTEITÄ, TURVAA JA KULTTUURIA s. 4

Veteraanikeräys s. 3

Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikkö haasteiden edessä 2012 toiminnan käynnistyminen s. 5

Sotilasläänin komentajan päiväkäsky s. 6

Reservipiirin kevätkokous s. 6

Huomionosoitus panssariestekivillä veteraaneille ja maanpuolustukselle s. 7

Lahden seudun Tykistökillan kevätkokous s. 8

Tärkeitä linkkejä

Päijät-Hämeen Reservipiiri: www.rul.fi/paijat-hame

Reserviupseeriliitto: www.rul.fi

Reserviläisliitto: www.reservilaisliitto.fi

Reserviläisurheiluliitto: www.resul.fi

Maanpuolustuskoulutusyhdistys: www.mpky.fi

Puolustusvoimat: www.mil.fi

MP-myymäla: www.maanpuolustusyhtio.fi

Mikä oli hylätty vaihtoehto?

Puolustusvoimamme uudistaa radikaalisti rakenteitaan ja me Päijät-Hämeessä saamme kokea sen nyt kovalla kädellä. Oma Rykmenttimme, 100-vuotias Hämeen Rykmentti lakkautetaan 2014 lopussa. Samalla kun maakunnasta häviää yli 1000 työpaikkaa ja joitain yrityksiä menee konkurssiin, menetämme perinteitä, turvaa ja kulttuuria - monen mielestä liikaa. Hennala on viime vuosina ollut jo aiemminkin listalla, mutta nyt se on väistämätöntä. Rykmentin aiemmat uudistukset, haetut taloudelliset säästöt ja laadun parannustoimet eivät vaikuttaneet mitään tässä isossa muutoksessa. Varuskuntamme on valittuun ajatteluun nähden yksinkertaisesti vaan liian pieni. Käytännössä sitä ei voi nykyisellä alueellaan Hennalassa riittävästi kasvat- ta, jotta se toimisi uuden strategian mukaisesti. Perusteluissa puhutaan joukkotuotannon pienuudesta ja rakennusten huonosta kun- nosta. Meille reserviläisille asia avautuu paremmin, kun puhutaan luvuista. Puolustusvoimat pyrkii yksikkö-ko-

koon, minkä vuosittai- nen kulu on 40 miljoonaa. Eron pyritään yksiköistä, mitkä ovat sitä pienempiä ja tällä sit- ten haetaan taloudellista säästöä. Hennalan lak- kautuksesta oltiin eri- mieltä, sillä sen osien uudelleen sijoittaminen tulee maksamaan kolme kertaa enemmän kuin vuosittainen säästö. Uu- silla paikkakunnilla ei ole Rykmenttimme eri- koisjoukoille vaaditta- via erityisiä tiloja ja har- joitusmahdollisuuksia, siksi paljon uutta joudutaan rakentamaan. Mei- dän Päijät-Hämäläisten on vaikea ymmärtää tätä logiikkaa, mutta Puolus- tusvoimat on iso koko- naisuus, satojen miljoonien organisaatio. Kun se muuttaa rakenteita on muutama kymmenen miljoonaa pieni raha, jotta kokonaisuus saa- daan hyväksi. Kaikkiaan lakkautusten valmistelu on ollut nyt harvinaisen salaista. Julki tuotu päätös oli voittava ehdotus. Tulevaisuudessa saamme kuulla, mikä oli se hylätty vaihtoehto.

Olemme varmasti yksimielisiä ja kannatamme Puolustusvoimiemme parasta, mutta ku- lujen olemme jo saaneet kuulla, on päätökseen

vaikuttaneet muutkin tahot, kuten puolustus- ministeri Stefan Wal- liin omalla poliittisella ohjauksellaan. Maakun- nassa on myös herän- nyt paljon kysymyksiä Riihimäen ja sisäminis- teri Päivi Räsänen mah- dollisesta vaikutukses- ta päätökseen. Oma oh- jauksensa on ollut myös presidentti Tarja Halo- sella, hän oli sanojensa mukaan aktiivisesti mu- kana valmistelussa. Pää- töksestä jää kaikkiaan paha maku. Onko pyy- teetön Puolustusvoimi- emme etu todella toteu- tunut? Me maanpuolus- tajat olemme suorasel- käisiä kansalaisia. Tot- telemme kun käsketään, mutta meille pitää myös puhua totta, silloin hy- väksymme raskaatkin päätökset.

Erityinen ja oikeu- tettu huoli meille Päi- jät-Hämeen reserviläi- sille herää tulevaisuu- desta. Hennalan lakkau- tus aiheuttaa lumipallo- efektin jos päättäjät ei- vät heti tartu toimeen. Pahin ja ilmeinen ske- naario on, että Rykment- timme lakkautuksen jäl- keen Hollolan kunta käyttää etuosto-oikeu- taan ja kaavoittaa Häl- välän harjoitus- ja am- puma-alueen, siinä sii-

vellä menee Padasjoen- kin alue. Silloin olemme tilanteessa, ettei maa- kunnassa ole PV:n har- joitusalueita. Sotilaallis- ta koulutusta armeijan aseina voidaan antaa lain mukaan vain sen alueil- la. Missä maan paras, meidän Maakuntakom- pania silloin harjoitte- lee? Missä järjestetään seuraavat kertausharjoi- tukset? Jos joku meistä luuli, että säästöt loppu- vat tähän, 2016 mene- tämme vastaavassa ti- lanteessa myös Alue- toimistomme ja MPK:n Kotu-yksikön Hämeen- linnaan? Tämä ei ole mustamaalaamista vaan realismia. Nyt puhutaan kovista säästöpäätöksis- tä, mutta neljän vuoden kuluttua säästetään uu- delleen.

Rykmenttimme on täyttänyt alueen soti- laallisen vakauden. Tä- mä tehtävä on lakkau- tuksen jälkeen lanke- amassa vapaaehtoisel- le maanpuolustukselle. Alueen reservin on suo- rittettava tehtävä tule- vaisuudessa siis vapaa- ehtoisesti. Jos meillä ei ole Hälvälän harjoitus- aluetta, emme voi si- tä toteuttaa. Padasjoki on niin pieni, ettei siel- lä alueelle suunniteltu vapaaehtoinen paikallis-

pataljoona mahdu kuin pyörähtämään. Kunnol- listen harjoitusaluei- den lisäksi meillä pitää olla Alueoimisto, mis- sä on riittävästi henki- löstöä toteuttamaan an- nettu tehtävä. Sen yhte- ydessä tulee olla kiinte- ät varastot, mitkä palve- luita silloin harjoitte- lee? Missä järjestetään seuraavat kertausharjoi- tukset? Jos joku meistä luuli, että säästöt loppu- vat tähän, 2016 mene- tämme vastaavassa ti- lanteessa myös Alue- toimistomme ja MPK:n Kotu-yksikön Hämeen- linnaan? Tämä ei ole mustamaalaamista vaan realismia. Nyt puhutaan kovista säästöpäätöksis- tä, mutta neljän vuoden kuluttua säästetään uu- delleen.

Harvoin on julkisuu- dessa puhuttu Lah- den sotilas-strategises- ta asemasta, sitä ei ole pidetty tärkeänä. Se tu- li kuitenkin esille konk- reetisesti jo Suomen sodan 1808-1809 aika- na ja mitä kenraalim- me A.F. Airokin teroitti; Lahdesta alkaa pelot, mitkä jatkuu koko Etelä- Suomeen. Täältä aukeaa

siis nykyaikaisille tan- keille niiden kaipaama tanner taistella panssa- rivaunujen asejärjestel- mille edullisella tavalla. Vastaavasti päinvastoin, Lahti on silloin se sup- pilo itään. Sotia on käy- ty Euroopassa jokaisel- la vuosisadalla. Voimme estää osallistumisem- me ainoastaan osoitta- malla, että me pidäm- me maamme - tänne ei kannata tulla. Se vaatii meiltä työtä ja harkitus- ti rahaa, mutta se kan- natta kun sen järkeväs- ti toteutamme.

Lakkauttamiseen liit- tyvät viimeiset, eli alu- eelliset kuulemiset ja lausunnot on lähetetty Maavoimien Esikuntaan ja Pääesikunnan Suun- nitteluosastolle. Pää- tökset julkaistaan 4.5. Heti tämän päätöksen jälkeen olisi luonnollista saada vakaus pitkäjän- teisesti tulevaisuuteen, jotta voimme aloitta rek- rytoinnin ja muut suun- nitelmat maakuntam- me pitämiseen vapaa- ehtoisen maanpuolus- tuksen voimin. Yhdessa me teemme sen, mutta meillä pitää olla kaikki puitteet. Päijät-Häme ei saa olla valkoinen läikkä tulevassa maanpuolus- tuskartassa.

Toiminnanjohtajan terveiset

Vuosi on vaihtunut ja piiri on saanut uuden toiminnanjohtajan. Toimin- nanjohtajaksi valittiin piirihallituksen viimeis- sessä kokouksessa 2011 Marraskuussa Marko Patrakka. Aloitin toi- minnanjohtajan pestin vuoden alusta ja kiirettä on pitänyt. Vuosi on jo pitkällä tätä vuotta ja tapahtumia on ollut pal- jon. Piirin tapahtumissa pyrin olemaan mukana niin paljon kuin vain on mahdollista. Myös yh- distyksien tapahtumis- sa olen jos vain tarvit- sette apua tapahtumien järjestelyissä.

Toiminnanjohtajana vastaan vieläkin jäsen- ten ilmoituksista jos he ovat lähdössä kilpaile-

maan ammunnessa tai muussa resulin tapahtu- massa. Eli jos olet läh- dössä edustamaan piiriä johonkin kilpailuun niin ota yhteyttä toiminnan- johtajaan.

Tällä hetkellä aika täy- tyy paljon tulevasta asi- oista johtuen Puolustus- voimien tulevasta uudis- tuksista jotka koskevat myös huomattavalla ta- valla Päijät-Hämeeseen.

Piirin tapahtumia on tänä vuonna ennätyskel- lisen paljon ja toivon et- tä näe teitä piirin jäseniä paljon tulevissa tapah- tumissa. Teitä jäseniä tarvitaan myös tapah- tumissa niiden järjeste- lyissä ja eritoten tapah- tumien osallistujina. Tä- nä vuonna piiri järjestää

taas kerran yhden SM kilpailut ammunnessa Heinäkuussa, kun Häl- välässä järjestetään Pal- velusammunnan SM.

Tänä vuonna kaikis- sa piirin ampumamesta- ruuskilpailuissa on am- pujen vakuutus pakolli- nen. Piirin hallitus te- ki tästä jo päätöksen vuonna 2010 ja sitä tu- lee noudattaa. Ne yh- distykset jotka järjestä- vät kilpailuja niin heidän kuuluu ennen kisaa var- mistaa kilpailijan lisens- si. Piirin mestaruuski- soissa ei voi enää voit- ta ikäluokkaa jos siinä ei vähintään osallistu 3 ihmistä. Tämä ei tarkoi- ta sitä että ei voi kilpai- la, vaan sen jälkeen kil- pailee seuraavassa ikä-

luokassa jossa on tar- peeksi kilpailijoita.

Ottakaa rohkeasti yh- teyttä jos teillä on ky- syttävää tai jokin asia on epäselvä tai haluate muuten vain jutella piir- in asioista. Pyrin aina vastaamaan puhelimeen jos se on mahdollista ajasta riippumatta. Vies- tiä voi laittaa niin kuin sähköpostia myös.

Kevät terveisin
Marko Patrakka

050-5570761

markopatrakka@
phnet.fi

Puheenjohtajan terveisiä

Vuoden vaihtuessa otin vastaan haasteen luotsata piiriä seuraavat kaksi vuotta, tietämättä mitä on tulossa. Olemme tahtomattamme isojen haasteiden edessä ja nyt jos koskaan tarvitsemme oikeita vastuunkantajia. Meillä on hyviä miehiä remmissä ja uskon tulevaisuuteen, kunhan yhdessä osaamme tehdä oikeita ratkaisuja. Tässä tilanteessa hankojen tiskiä lyöminen on mielestäni rintamakarkuruutta! Tapahtuu mitä tahansa, tulevaisuus pitää turvata. Tehdään se nyt yhdessä, niin tulevat sukupolvet kiittää, eivätkä isämme, äitimme käänny haudoissaan.

Kesä on jo ovella ja varsinainen toimintakausi alkamassa. Olemme olleet toimintakalenterimme mukaisesti aktiivisia osallistumalla erilaisille MPK:n kursseille ja muihin yhdistysten tapahtumiin. Niistä mainittavin

jo tapahtunut oli reservin ampumapäivä 11.2, mistä iso kiitos Aluetoimistolle ja sen väelle. Suomen puolustus nojaa vahvasti vastakin reservin osaamiseen ja oman ampumataidon ylläpito on oleellisen tärkeää. Kaikki eivät edelleenkaan päässeet mukaan, mutta yritetään järjestää Aluetoimistomme kanssa seuraava ampumapäivä syksyllä. Toivottavasti siihen näissä säästötalkoissa löytyy rahaa. Ammunnan lisäksi meidän tulee huolehtia kunnostamme. Oman lenkkeilyn lisäksi olisi hyvä kokeilla pidempää marssia. Tällainen harjoitus ennen valtakunnallista Kesäyönmarssia järjestetään Hennalassa 28.4. Kesäyön marssi on siten 9.6. Santahaminassa. Liikuntatapahtumia tarjoaa muiden ohella myös Nastola. 9.5. siellä on mahdollisuus Cooperin testiin ja UKK kä-

velyyn. Ota kaverit mukaan ja tehkää vaikka tapahtumaan oman porukan koitos. Olethan ottanut jo tänä vuonna käyttöösi jälleen kuntokortin netissä osoitteessa <http://www.resul.fi> ja sieltä kuntokortti, käyttäjätunnuksesi on jäsennumerosi.

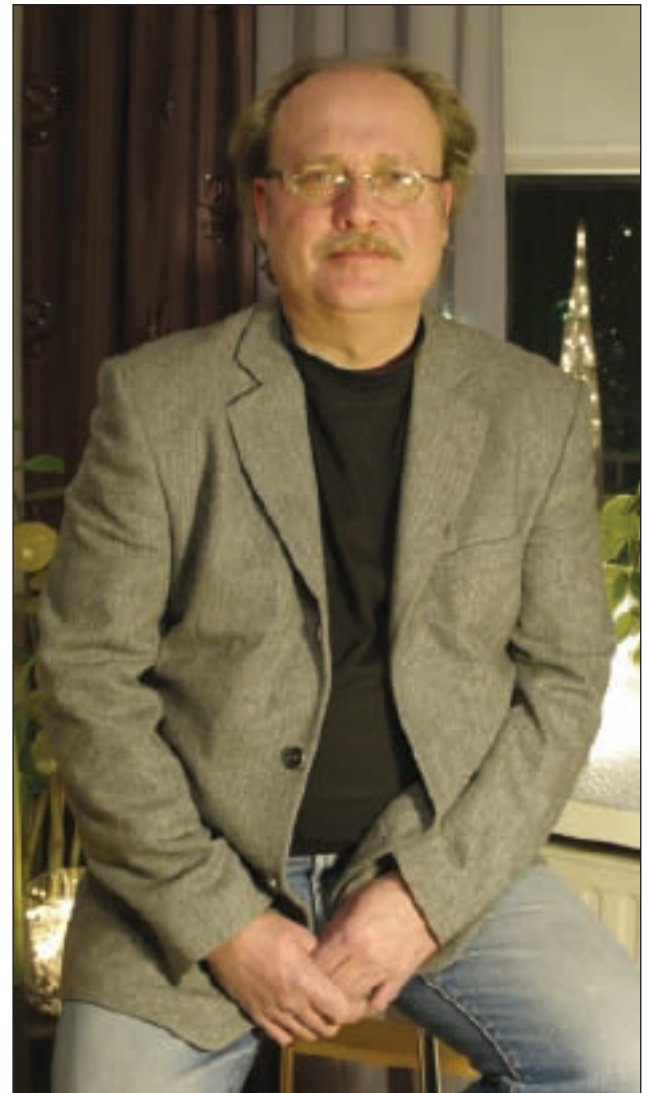
Liittomme RUL ja RES innoittavat meitä osallistumaan mm. vuoden aikana ainekin yhteen MPK:N kurssiin. Siivuilla 5 ja 10 on mainosmeille alueellamme erityisesti suunnatuista tämän vuoden kursseista. Hei, ne ovat oikeasti hyviä kursseja ja ammattilaisten vetämiä. Tässä yhteydessä peräänkuulutan vielä meitä hyväkuntoisia, joilla on edes ajatuksissa käynyt osallistua sotilasmonitteluluun. Keräämme piirin omaa joukkuetta osallistumaan toukokuussa Hennala-Hälvälässä järjestettävään Mill Comp

sotilasmonittelukisaan Viroa vastaan. Lajeja on viisi: ammunta (pistoolilla ja kiväärillä), esteuinti, kranaatinheitto, este-rata ja suunnistus. Osallistuminen on maksutonta. Ota yhteyttä toiminnanjohtajaamme Marko Patrakkaan, markopatrakka@phnet.fi, joukkueelle järjestetään etukäteen ohjattu mahdollisuus harjoitella este-radalla ja ammunnoissa. Niin, piiriin on värvätty toiminnanjohtaja seuraavaksi kahdeksi vuodeksi. Marko on meille jo ennestään tuttu puheenjohtajana ja ampumavastaavana.

Tutustu toimintakalenteriin, varaa itsellesi vähän laatu-aikaa ja ota kaverisikin tapahtumiin mukaan.

Tavataan teoissa.

Juha Tarnanen
kultaty@tarnanen.inet.fi p. 0400-554313

Veteraanikeräys

Sotiemme Veteraanit tarvitsevat yhä apuamme selviytyäkseen arjesta kotonaan.

Sotiemme Veteraaneja on elossa yhä 50 000. Valtaosa veteraaneista asuu yhä omassa kodissaan 88 vuoden keski-ikästä huolimatta.

Ylipuolella veteraaneista kuukausitulot ovat enintään 1 000 euroa. Korkea ikä tuo tuleessaan tarpeita, joiden hankkimiseen pienet tulot eivät riitä.

Sotiemme Veteraanit-keräyksellä tuetaan veteraanien, puolisoitten ja leskien kotona selviytymistä. Keräystuottoa käytetään kodin pieniin remontointeihin, lääkekulujen omavastuuseen, apuvälineisiin kuten silmälasihin, sekä virkistystoimintaan ja kuntoutukseen.

Osallistumalla keräykseen autat oman alueesi veteraaneja selviytymään arjesta kotonaan mahdollisimman pitkään.

Me reserviläiset ja Lahden Varuskunta osallistumme keräykseen tänä vuonna jälleen voimakkaasti. Reserviläisiä tarvitaan kuljettamaan kun varsinaisen keräämisen suorittavat Hämeen Ratsujääkäripataljoonan Aliupseerikoulun, Kuljetuskeskadroonan ja Esikuntaeskadroonan sekä Sotilasmusiikkikoulun ja Urheilukoulun varusmiehet. Rykmentin lisäksi keräykseen osallistuvat Sotilaslääketehteen Keskuksen Lääkintäkoulun aliupseerikursin oppilaat. Rykmentin keräyspäällikkönä toimii yliluutnantti Olli-Pekka Peltola. Sinun panostasi tarvitaan nyt!

Kärkölässä ja Hämeenkoskella keräys suoritetaan torstaina 19.4.2012. Kerääjänä toimivat Hämeen Ratsujääkäripataljoonan Esikuntaeskadroonasta muodostettavat kaksi varusmiesosastoa (yht. 47 varusmiestä). Kärkölän osasto (35vm) siirtyy Järvelän Nesteel-

le, jossa ilmoittautuu paikalliselle keräysvastavalle Heikki Nikkiselle (040-8255199) 17.00

Hämeenkosken osasto (12vm) siirtyy Koskikartanoon osaston valvojan tilaamalla ajoneuvolla jossa ilmoittautuu paikalliselle keräysvastavalle Tapani Brofeldille (440-512512)

Padasjoella kerätään 16.4 maanantaina. Sysmässä ja Hartolassa kerätään 17.4 tiistaina. Keräysosastot muodostetaan Hämeen Ratsujääkäripataljoonan Kuljetuskeskadroonan varusmiehistä näille paikkakunnille seuraavasti; Padasjoelle 40 varusmiestä. Osasto ilmoittautuu Padasjoen paloasemalla klo 17.30 Hannu Tukialle (050-4620735). Sysmään 30 varusmiestä, osasto ilmoittautuu uimahallin pihalla klo 17.45 Pauli Sinisalolle (0400-933963). Hartolaan 17 varusmiestä, osasto ilmoittautuu Hartolan seurakuntatalolla klo 18.10 Pertti Mäkiselälle (0400-355704)

Heinolassa kerätään maanantaina 16.4. ja tiistaina 17.4. Osastot muo-

dostetaan urheilukoulun 2. tiedustelukomppanian varusmiehistä jota tarvittaessa vahvennetaan muista yksiköistä määrävahvuuden (40vm) saavuttamiseksi. Ilmoittautuminen Heinolan jäähallilla klo 17.15 Seppo Sormuselle (050-5623248)

Lahti ja Hollola (Aliupseerikoulut HÄMR-JP ja SOTLK) Lahdessa ja Hollolassa keräys suoritetaan kaksipäiväisenä 24. ja 25.4. Osastot määritetään aliupseerikurssien alettua siten,

että Lahden osastossa on noin 180 varusmiehistä ja Hollolan osastossa noin 35 varusmiestä. Lahdessa varusmiesten kuljettajien saavuttava klo 17.00-17.30 mennessä Muonituskeskuksen parkkipaikalle. Keräys päättyy klo 21.00. Rahanlaskijoiden saavuttava klo 20.00 Muonituskeskukseen. Ilmoittautumiset Risto Vuorisalo 044-5354094, Atte Sarilo 0400-353055

Hollolan osasto "kuntakeskus" ilmoittautu-

minen Hollolan uimahallilla n. 17.50 Jukka Torsitalle (0400-496595).

Asikkalassa ja Nastolassa keräys suoritetaan 7.5. ja Orimattilassa 8.5. Kerääjänä toimivat Sotilasmusiikkikoulun Varusmiessoittokunnan varusmiehet. Ilmoittautuminen keräyspaikkakunnilla ajoajasta riippuen klo 17.00. Orimattila Arto Tapiomaa (040-5307069), Asikkala Heikki Vahto (0500-359187), Nastola Olavi Virtanen (0400-738997)

Pro Hennala, perinteitä, turvaa ja kulttuuria

Mustana keskiviikkona 8.2. saimme kuulla, että oma Rykmenttiimme, Hämeen Rykmentti lakkautetaan. Meistä moni oli tyrmistynyt, sokissa - miten se voi olla mahdollista. Nopeasti monella muulla paikkakunnalla jo järjestettiin mielenosoituksia ja uhkailtiin passien poltolla sekä varusteiden palautuksilla. Ei se meilläkään kaukana ollut, mutta osasimme toimia vähän eri tavalla. Maakunnan väki kokoontui 10.3. Lahden torille, kuulemaan mitä alueemme kansanedustajat aikovat vielä tehdä Rykmenttimme pelastamiseksi. Heistä, jopa yli puolet oli saapunut paikalle. Saimme kuulla kovasti erilaisia, mutta hartaria ja toisiaan syytteleviä kannanottoja. Useimpien viesti oli alistunut, ettei mitään ole enää tehtävissä: ”päätös on Puolustusvoimien oma, ei poliittinen”. Hollolan Juha Rehula oli jo vaativassa Hälvälän kaavoitusta, mutta kaikkein eniten aploodeja sai Lahden vanha tekijä Jouko Skinneri, kun lupasi itse tarttua toimeen, kun muista ei siihen ole. Jäämme odottamaan tekoja.

Kansaa oli torilla yli 2300 kirjoittamassa nimeään mustaa valkoiselle, joista 1393 ehti kynään tarttua. Meitä oli siis yli neljä kertaa enemmän, mitä muilla paikkakunnilla järjestetyissä tilaisuuksissa keskimäärin. Emme räyhänneet, emme kantaneet banderolleja koska osoitimme tukea omalle Rykmenttillemme. Rakkaus ja viha on joskus lähellä toisiaan ja me olim-

me rakkauden puolella. Hyvä näin, sillä toiminnallamme on vielä vaikutusta tuleviin neuvotteluihin. Tärkeintä oli, että juuri siinä olit paikalla niin kuin väki koko maakunnasta ja eri yhdistysten lippuja.

Puolustusministeri Stefan Walliinin piti tulla rykmenttiin jo 9.3, mutta saapui sitten nopealla ennakkovaroituksella 29.3. Pro Hennalan puitteissa oli haastavaa saada tieto mahdollisimman laajalle. Haastetta lisäsi arki, keskellä viikkoa ja keskellä päivää. Lehtitiedoista poiketen laskimme, että meitä oli kaikkiaan noin 110 jalkasekä automiestä että naista osoittamassa edelleen tukea Rykmenttillemme autoilla soitettavan Säkkijärven polkan tahtiin. Adresseissa oli mustaa vakoisella ja nyt äänikin kuului. Lehdistöä ja TV:tä oli paikalla siinä määrin, että he odottivat aggressiivista toimintaa. Iltapäivällä, sitten saimme kuin saimmekin, huhuista poiketen tilaisuuden luovuttaa adressit Walliinille. Ministeri vakuutti, ettei vielä viime kesän Rykmentin 100-vuotis päivillä uskonut, että varuskunta suljetaan.

Kiitos kuuluu kaikille osallistuneille, se on ollut tärkeää. Edelleen kiitos Lahden kaupungin johdolle aktiivisesta tuesta tässä yhteydessä ja siitä aiemmasta työstä, mistä ei ole julkisuudessa paljoa puhuttu. Kaikkiaan eri tahojen tahto tukea järjestelyjä yllätti. Mukkaan lähti heti jopa kaikki viranomaistahot, joita ei voi tässä yhteydessä kuitenkaan julkaista. Il-

man paikallisen median, kuten Etelä Suomen Sanomat, Lahden Radio ja Radio Voima ei tapahtumista olisi mitään paikalle pääsemättömille välitynyt. Tämä on ollut koko kansan projekti ja va-

raukseton tuki.

Se, mitä meidän jokaisen pitää edelleen tehdä, on olla yhteydessä edustajimme eduskunnassa. Heiltä pitää vielä penätä toimia, heidän lakkautuksesta tulevat lopullises-

ti päättämään. Päätöksen ”ei pitänyt olla poliittinen”, mutta poliitikoitan eduskunnassa määräävät sen taloudellisen raamin - budjetin, minkä mukaan Puolustusvoimamme joutuu sopeuttamaan

toimintaansa nyt ja vastaisuudessa. Miten tämä lakkautusprosessi vielä eteneekään, ollaan niin sanotusti ”liipaisimella” ja valmiina vielä toimimaan oman Rykmenttimme puolesta.

KESÄYÖN MARSSI AVAA SANTAHAMINAN PORTIT 9.6.2012

KESÄYÖN MARSSI vie sinut tänä vuonna Helsingin Santahaminaan. Tule kokemaan luukunnan riemua kesäiseen saareen, ja tutustu samalla sen historiaan ja upeaan luontoon.

Voit tulla marssimaan ystävän, työporukan, perheen tai joukko-osaston joukkueen kanssa. Tänä vuonna marssille ovat tervetulleita kaikki Suomen kansalaiset.

Voit valita 8, 16, 24, 32 tai 40 kilometrin marssireitin. Perheen kanssa voit kävellä 5 tai 10 kilometriä. Osallistumismaksu on 40 euroa henkilöltä, ja alle 15-vuotiaat voivat osallistua aikuisen seurassa marssin perhereitille maksutta. Tapahtuma alkaa klo 12.00.

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS järjestää Kesäyön marssin yhdessä Puolustusvoimien, Suomen Reserviläisurheiluliiton, Helsingin Reserviupseeriipiirin, Helsingin Seudun Reserviläispiirin, Naisten Valmiusliiton ja Suomen Ladun kanssa.

Ilmoittaudu marssille nyt osoitteessa <http://WWW.KESAYONMARSSI.FI>

Käytännön järjestelyjen takia ilmoittautuminen sulkeutuu 27.5.

OSALLISTU AINUTLAATUISEEN MARSSITAPAHTUMAAN JA KUTSU YSTÄVÄSIKIN MUKAAN!

Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikkö haasteiden edessä 2012 toiminnan käynnistyminen

Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikön vuoden 2012 toiminta on käynnistynyt laadittujen suunnitelmien ja odotusten mukaisesti. Joitakin koulutustilaisuuksia on peruttu osallistujien vähyyden johdosta. Joidenkin uusien kurssien suosio on yllättänyt myös meidät. Yksi hyvä esimerkki tällaisesta oli Arjen turvallisuuden kurssi 24.03.2012.

Alkuvuoden tulostavoitteiden täytyminen

Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikössä on toteutunut 11.04.2012 mennessä 28 kurssia. Kurssilaisia on ollut yhteensä 605. P:n tilaamaan koulutukseen on osallistunut 115 kurssilaista, muu sotilaallinen / valmiuksia palvelemaan koulutukseen on osallistunut 269 kurssilaista ja varautumis- ja turvallisuuskoulutukseen 200 kurssilaista. Koulutusvuorokausia kertyi yhteensä 806. Tulokset ovat jääneet hieman asetetuista tavoitteista.

Kotu-päällikkön teema

Päijät-Hämeen Kotupäällikkön teemaksi Ilveksen tähän numeroon olen valinnut yhteistoiminnan koulutuksen kehittäjänä ja uudistajana. Teema on samansuuntainen kuin vuonna 2011.

Vapaaehtoinen maanpuolustus on kaikkien yhteinen asia. Kukaan ei selviä siitä yksin. Tarvitsemme toistemme apua. Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikkö haluaa olla tässä yhteistyössä aktiivisena toimijana kaikkien kanssa. Yhdessä teemme ja saamme enemmän aikaan nyt ja myös tulevaisuudessa.

Koulutuksen suunnittelun perusteet KOTU-yksikömmme saa MPK:n asettamista tavoitteista ja tehtävistä sekä alueemme eri yhteistyötahojen meiltä tilaamista kursseista.

Yhteistyötä koulutuksen suunnittelussa ja toteutuksessa jatketaan Päijät-Hämeen turvallisuuteen liittyvien viranomaisien kanssa: Päijät-Hämeen poliisilaitos, Päijät-Hämeen pelastuslaitos, Hämeen Pelastusliitto, SPR sekä ensisijaisena kumppanina Puolustusvoimat (Hämeen Rykmentti, Sotilaslääkätieteen Keskus, Päijät-Hämeen Alueoimisto ja Varuskuntaravintola Salpa).

Oppilaitokset ja koulutukset ovat keskeisenä kohderyhmänä tulevaisuudessa. Toteutamme koulujen ja oppilaitosten meiltä tilaamia kursseja, jotka usein liittyvät koulun arjen turvallisuuden opettamiseen ja kouluttamiseen tai nuorten selviytymiseen arjen askareista vaihtelevissa olosuhteissa.

Paikallispäällikköverkostoa kautta aktivoitetaan yhteistyötä kuntien ja kuntien alueella toimivien yhteisöjen kanssa. Toimintamuotoina ovat varautumis- ja turvallisuuskoulutuksen järjestäminen kunnille ja kuntalaisille arjen tarpeita varten.

Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikön alueella toimii erittäin aktiivinen maanpuolustus- ja reserviläisjärjestöjen verkosto. Alueellisella tasolla toimitaan yhdessä eri reserviläis- ja maanpuolustusjärjestöjen kanssa unohtamatta erittäin aktiivisesti toimivia naisjärjestöjä. Toimintamuotoina ovat koulutus, tiedotus, valistus, kouluttajien ja kurssilaisten rekrytointi sekä vapaa-

ehtoisen maanpuolustustyön tunnettavuuden lisääminen. Tässä ovat mukana kaikki halukkaat yhteistyötahot nuorista varttuneimpiin, naisista miehiin.

Koulutus- ja tukiyksikön haasteet.

Helmikuun 8.päivänä kuulumme uutisen, mikä väistämättä asettaa vapaaehtoiselle maanpuolustustyöllemme merkittäviä haasteita lähivuosina. Uutinen kertoi mm. Lahden Varuskunnan lakkauttamisesta vuoden 2014 loppuun mennessä. Miten tämä vaikuttaa Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikön toimintaan?

Lahden Varuskunta kokonaisuutena on tarjonnut esimerkilliset puitteet toiminnallemme lähes 20 vuoden aikana. Nyt olemme menettämässä tämän tukiverkoston lähes kokonaisuudessaan. Toimintamme on ollut tiiviisti sidoksissa varuskunnan tukipalveluihin, varastoihin, harjoitusalueisiin ja siihen hyvään yhteistyöhön, mitä olemme kokeneet joka taholla.

Koulutus- ja tukiyksikömmme toimintaa on erityisesti tukenut Päijät-Hämeen Alueoimisto. Näin varmaan myös uudessa organisaatiossa. Suunnitelmat ovat tätä kirjoittaessani vielä avoimina. Toivomus kuitenkin on kiinteän yhteistyön jatkaminen Lahdessa ja Päijät-Hämeessä vaikuttavan Alueoimiston kanssa.

Merkittävänä haasteena on harjoitusaluekysymys. Hälvälän harjoitusalueen menettäminen olisi todella toimintaamme rajoittava tekijä nimenomaan Puolustusvoimien tilaaman koulutuksen ja sotilaallisia valmiuksia palvelevan koulutuksen toteuttamiselle.

Näihin haasteisiin

joudumme vastaamaan lähivuosina ja niin me myös teemme, olivatpa päätökset minkälaisia tahansa. Kaikesta huolimatta teemme turvallisuutta yhdessä.

Koulutus jatkuu...

Koulutus - ja ammunta- ja ampumaviikonloppu 6.-7.10.2012 on Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikön vuoden pääharjoitus. Harjoituksen tarkoituksena on kehittää kurssilaisten aseenkäsittely- ja ampumataitoja sekä eri välineiden käsittelytaitoja.

Harjoitus toteutetaan VEH-perusteisena harjoituksena, joissa osastointi perustuu tilanteenmukaiseen toimintaan. Harjoitus on avoin kaikille asiasta kiinnostuneille. Henkilöt, joille ei voida lähettää VEH-kutsua osallistuvaksi harjoitukseen MPK:n kurssina.

Koulutus toteutetaan yhteistyössä Hämeen Rykmentin kanssa.

Harjoitus koostuu seuraavista kurssikokonaisuuksista:

Koulutus ja ammunta- ja ampumaviikonloppu 6.-7.10.2012 (0900 12 12123)

Harjaannuttaa reserviläisten puolustusvoimien välineiden käsittelytaitoja sekä eri jalkaväen aseiden asekkäsitelytaitoja ja suorittaa ammuntoa

Tiedustelukurssi 2 6.-7.10.2012 (0900 12 12114)
Soveltaa käytännössä Tiedustelukurssi 1:llä opetettuja asioita.

Pioneerikurssi 6.-7.10.2012 (0900 12 12104)

Kerrata pioneerivälineiden ja räjähdysaineiden käyttöä. Toteuttaa koulutusjouk-

kueille 7.10.2012 pioneerivälineiden opetus

Yllä olevat kurssit alkavat ilmoittautumisella Hälvälän ampumaradan tauluvarastolla 6.10. klo 07.30

Kenttämuonituskurssi 5.-7.10.2012 (0900 12 12112)

Harjoituksen muonituksen toteuttaminen kenttäkeittimellä.

Harjoitustoimiston ja huollon kurssi 5.-7.10.2012 (0900 12 12128)

Kurssien perustaminen, varustaminen, huoltaminen (ml ensiapu ja kuljetukset) ja purkaminen sekä kotiuttaminen.

Kurssi vastaa 7.10.2012 viestirastin ja ensiapurastin toteuttamisesta koulutusjoukkueiden koulutukseen liittyen

Yllä olevat kurssit alkavat ilmoittautumisella Hennalan kasarmialueella rak 31:ssä 5.10. klo 16.30

Lisätietoja kurssista antaa kurssinjohtaja Aarne

Kumpulainen
050 462 0735
aarne.kumpulainen@mpk.fi

Toinen merkittävä koulutustapahtuma Esiikuntatyöskentely I (peruskurssi) järjestetään

Lahdessa syyskuussa 2012.

Kurssi toteutetaan Hälvälän harjoitusalueella 15.9.-16.9. välisenä aikana.

Ilmoittautuminen kursseille 31.8.2012 mennessä.

Kurssimaksu 20€.

Lisätietoja kurssista antaa kurssinjohtaja Jukka Anttonen
Puh: 0440 - 357 015
jukka.anttonen@isku.fi

Kursseille ilmoittautuminen tapahtuu MPK:n verkkosivujen kautta <http://www.mpk.fi/paijat-hame>.

Näiltä sivuilta löydät lisää tietoa kursseistamme. Käy myös tutustumassa Facebook sivuihimme.

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS

Päijät-Hämeen koulutus- ja tukiyksikkö KOTU-päällikkö Aarne Kumpulainen
PL 5 15701 Lahti
050 462 0735
aarne.kumpulainen@mpk.fi
paijat-hame@mpk.fi
www.mpk.fi

Maanpuolustuskoulutus - Turvallisuutta yhdessä

SOTILASLÄÄNIN KOMENTAJAN päiväkäsky 29.2.2012

Länsi-Suomen Sotilasläänin kunnioitetut sotiemme veteraanit, henkilökunta, asevelvolliset, yhteistyökumppanit - Isänmaan puolustajat - Suomen puolustus perustuu alueelliseen puolustukseen ja yleiseen asevelvollisuuteen. Se on meille suomalaisille paras tapa järjestää kotimaan puolustus ja turvata sen itsenäisyys. Olen todennut, että sotilasläänin toiminta ja asevelvollisten koulutus on erinomaisella tasolla. Yhteistyö sotilasläänin ja alueen viranomaisten sekä muiden yhteistoimintakumppanien kanssa on sujunut hienosti. Sotilaila on kansalaisten ja sotilasläänin lukuisten veteraani- ja maanpuolustusjärjestöjen vankkumaton

tuki ja kannatus.

Puolustusvoimat on kovan haasteen edessä. Tuleva uudistus koskettaa puolustusvoimien henkilöstöä, organisaatiota, rakenteita ja toimintatavalle sekä koko yhteiskuntaa. Muistakaamme kuitenkin, että muutos on myös mahdollisuus. Meidän on rakennettava puolustusvoimia yhdessä ja yksituumaisesti siten, että puolustusvoimat säilyttää suorituskykynsä ja pystyy suorittamaan sille laissa käsketyt tehtävät myös tulevaisuudessa. Ratkaisumalli vaatii kaikilta henkistä kestävyttä ja uskoa tulevaisuuteen. On tärkeää, että muutoksen aikana keskitytään käskettyjen tehtävien hoitamiseen ja säi-

lytetään puolustusvoimien tehtävien edellyttämien toimintavalmiut.

Muutoksen aikana kansalaisten, reserviläisten ja eritoten nuorison keskuudessa tehtävissä maanpuolustustyössä järjestöjen rooli on ratkaiseva maanpuolustustahdon ylläpitäjänä. Ilman sotilaiden ja järjestöjen saumatonta yhteistyötä emme pysty rakentamaan ja ylläpitämään uskottavaa kokonaismaanpuolustusta.

Olen saanut kantaa asepukea ja palvelua Isänmaata eri tehtävissä noin 40 vuoden ajan. Palvelus on tarjonnut minulle monipuolisia ja mielenkiintoisia tehtäviä ja kokemuksia sekä Suomessa että ulkomailla. Se on parhaimmillaan ollut

työtä motivoituneiden ja ammattitaitoisten ihmisten - Isänmaan suurimman ja arvokkaimman voimavaran - parissa. On ollut etuoikeus palvelella puolustusvoimissa ja ennen kaikkea komentajananne Länsi-Suomen Sotilasläänissä.

Kiitän palkattua henkilöstöä, asevelvollisia ja yhteistyökumppaneita minulle ja Länsi-Suomen Sotilasläänille antamastanne tuesta ja arvostuksesta. Toivotan teille kaikille ja seuraajalleni kenraalimajuri Pertti Salmiselle parasta menestystä Isänmaan palveluksessa! Costatem Decorat Honor.

Sotilasläänin
komentaja
Kenraalimajuri
Juhani Kääriäinen

Reservipiirin kevätkokous

Piirin kevätkokous pidettiin tänä vuonna Heinolassa 26.3. historiallisen WPK:n tiloissa. Kokouksen aluksi saimme kuulla Lahden Varuskunnan komentajan ev Risto Kolstelan esityksen Puolustusvoimemme uudistuksesta, Hennalan näkökulmasta. Meillä oli paljon kysyttävää, mihin sai-

me myös vastauksia. Oli erinomaisen tärkeää, että komentaja tuli maakuntaan asiaa selvittämään. Totuus ei meitä rauhoittanut, keskustelut jatkuivat vielä kokouksen jälkeenkin.

Esityksen jälkeen isään puolesta Erkki Heiskanen valittiin vetämään piirimme kevätkokous. Huomioim-

me myös vuoden ampujana Sakari Paasosen. Edelleen piirissämme on aktiivisia uusien jäsenien värvääjiä, jotka ovat menestyneet valtakunnallisessakin Reserviläisliiton kilpailussa. Heillekin oli varattuna huomio. Reserviläisliiton jäsenhankintakilpailun voitto meni Ouluun, mutta kak-

si seuraavaa sijaa tulivat Päijät-Hämeeseen. Padasjoen Mikko Iittala hankki 33 ja Asikkalan Markku Riukka 30 jäsentä. Viides sijakin tuli maakuntaan kun Heikki Uitto kunnostautui Asikkalassa. Kilpailuun osallistui 249 jäsentä, jotka hankkivat yhteensä 713 uutta toimijaa Reserviläisliittoon. Kil-

pailun kärkikymmenikö oli seuraava:

1. Mäkinen Raulo, Oulu, 38 jäsentä
2. Iittala Mikko, Padasjoki, 33 jäsentä
3. Riukka Markku, Asikkala, 30 jäsentä
4. Herranen Tuomo, Parkano, 23 jäsentä
5. Uitto Heikki,

- Asikkala, 20 jäsentä
6. Siren Raimo, Hattula-Tyrvääntö, 17 jäsentä
7. Salonen Matti, Tampere, 15 jäsentä
8. Liehu Niko, Ylöjärvi, 13 jäsentä
9. Ruokanen Aki, Rovaniemi, 13 jäsentä
10. Turunen Tarmo, Kempele 11 jäsentä

Huomionosoitus panssariestekivillä veteraaneille ja maanpuolustukselle

Salpalinja on 1200 kilometriä teräsbetonia, puuta, piikkilankaa ja kiveä Suomenlahdelta Jäämerelle. Salpa-asema oli suomalaisten viimeinen este Neuvostoliiton hyökkäystä vastaan. Salpalinja oli myös sotataidollisesti viimeinen kiinteisiin puolustusasemiin perustuva linnoitusketju.

Salpa-asemaa voidaan perustellusti sanoa viimeiseksi puolustuslinjaksi. Salpalinjaksi kutsutaan noin 1200 kilometrin mittaista puolustusasemaa, joka rakennettiin 1940-luvulla Suomen itärajalle. Linja myötäilee itärajaa Suomenlahdelta Jäämerelle asti.

Salpa-asemaa ryhdyttiin rakentamaan heti talvisodan jälkeen vuonna 1940, koska uusi raja sijaitisi puolustuksen kannalta hankalassa maastossa. Linja päätettiin rakentaa koko uuden itärajan puolustamiseksi. Vahvimmin linnoitettiin eteläisiin Suomenlahden ja Saimaan välinen alue, jossa sijaitsee 90 prosenttia linjan teräsbetonikor-suista. Etelässä Salpalinjaa tukivat Kymijokilinja taaempänä ja Luumäkilinja etuasemana. Saimaan järviolueelta linnoitettiin saaret, järvien kapeikot ja todennäköisimmät hyökkäyssuunnat. Pielisestä Sallaan linnoitettiin tärkeimmät tiensuun-

nat. Sallasta linja jatkuu Jäämerelle kenttälinoitettuna. Jatkosodan alettua linnoitustyöt lopetettiin ja materiaalipulan takia osa linjasta purettiin. Esimerkiksi piikkilankatesteitä vietiin idemmäksi. Linnoittajat palasivat työmaalle vuoden 1944 kesällä suurhyökkäyksen jälkeen. Salpalinja on ollut itsenäisen Suomen suurin rakennuskohde. Vuoden 1941 keväällä linjaa oli rakentamassa 35000 siviiliä ja kenttäarmeija. Rakentajia huolsi parhaimmillaan 2000 lottaa. Vuonna 1941 linnoittamiseen käytettiin noin 1 100 miljoonaa markkaa, joka oli viisi prosenttia valtion budjetista. Salpalinja on koetellun kansan voimannäyte, joka ainutlaatuisuudessaan on kiehtonut minua. Itseäni sota on koskettanut siten, että vanhempani kokivat sekä talvi- että jatkosodan omakohtaisesti, isäni rintamaupseerina molemmissa sodissa. Isäni oli varsin vaitonainen sotakokemuksistaan, kuten moni muukin suomalainen veteraani. Iän karttuessa aloin kiinnostua perinteistä. Miten ylläpitää tietoa historiasta, joka säilytti maamme itsenäisenä ja vapaana?

Lahdessa on runsaasti sotaan viittaavia muistomerkkejä sekä kaupungin että Hennalan alueel-

la, kiitos veteraanien ja patriootti Mauno Uusitalon. Ensin ajattelin veteraanien muistoksi suurta luonnonkiveä, mutta aikaa myöden ajatus konkretisoitui aidoksi panssariestekiveksi. 12.1.2000 kirjoitin Itäisen maanpuolustusalueen esikunnalle kirjeen, anoen Salpaestelinjan panssariesteen kiveä muistuttamaan niin veteraaniemme taisteluista kuin koko kansamme ponnisteluista toisessa maailmansodassa. Kivi tullaan pystyttämään yhteistyössä Hämeen Rykmentin kanssa. Itäisen maanpuolustusalueen esikunta totesi hankkeen mahdolliseksi ja asetti yhteysupseerin, jonka kanssa kävin esikunnan määräämällä paikalla Salpalinjalla. Paikaksi valikoitui Ylä-Pihlajan kylä ja kivien määräksi muotoutui neljä. Tämän jälkeen Hämeen ykmentin komentaja Kari Siljander vastasi pyyntööni, että kivet voidaan pystyttää Hälvälään. Paikka on vain sovitettava Hämeen rykmentin kanssa. Anoja vastaa kivien kuljetuksesta ja pystytyksestä. Kun paikasta sovittiin Rykmentin kanssa, kiviä lähdettiin noutamaan väapeli (res) Pertti Salon organisoimalla kalustolla 27.6.2000. Kivien siirtelyyn oli varustauduttu 3-5 tonnin pai-

noisten kivien siirtelyyn tarkoitetulla nosturilla, mutta kone vaurioitui ja saimme tuotua vain kaksi kiveä Orimattilaan. 13.7. haettiin Virolahdelta loput kaksi kiveä, jotka tuotiin Hälvälään. Kaikki neljä kiveä pystytettiin kaivinkoneella Hälvälään 25.9.2000. Paikaksi esitin lippukentän kulkua (suuren katoksen läheisyydessä), koska siten kivet ovat parhaiten varusmiesten nähtävillä. Varusmiesten kokoontuessa katoksen kohdalla, kivet näkyvät lippukentällä asioiville. Pätkä Suomen historiaa on tuossa paikassa parhaiten nähtävillä, muistuttamassa menneestä ja vuosista, jolloin heitettiin arpa Suomen olemassaolosta.

Luovutin kivet 16.6.2004, jolloin veteraanien kiven vastaanotti Mannerheim-ristin ritari Pentti Iisalo ja Hämeen Rykmentin kiven eversti Jari Anttalainen. Luovutuksen jälkeisessä kahvitilaisuudessa ritari Pentti Iisalo kertoi eloisaa ja sujuvaa tapaansa sotatiestään. Kivet alkoivat jäädä unholaan ilman kilpeä, joten tuli ajankohitaiseksi päivittää tilanne. Vuonna 2010 oli aika suunnitella muistokilpi. Suunnittelutyöhön pyysin mukaan Lahden Reserviupseerikerhon seni-orineuvoston, jonka myö-

täväikutuksella kilpi sai muotonsa. Laatan paljastus tapahtui 30.11.2011, jolloin läsnä oli veteraanien edustajana ritari Honkaniemen poika Juhani Honkaniemi, Hämeen Rykmentin komentaja ev Mikko Myllykangas sekä Lahden Reserviupseerikerhon ja Lahden Paikallisosaston ansioituneita jäseniä. Paljastuksen jälkeisessä kahvitilaisuudessa kerroin läsnäolijoille kivien historiasta ja niihin sisältyvistä viesteistä. Kivien pystyttäminen ja laatan paljastamisen väli oli 'vain' 11 vuot-

ta, mutta Hämeessä kun ollaan. Suomen sotaveteraanien muisto ja kunnioitus on seikka, joka ei saa painua unholaan. Tämän vuoksi kyseinen kivi on muistomerkin ensimmäisenä kivenä. Muihin kolmeen kiveen sisältyy jokaiseen viesti jälkipolville. Tästä asiasta kirjoitan erikseen ja yritän saada sen tehtyä alle 10 vuoden kuluessa. Kiitän Puolustusvoimia, Hämeen Rykmenttiä ja maanpuolustusystäviä saamastani tuesta. Suomen sotaveteraaneille rintamakunniaa tehden, Risto Vuorisalo.

Lahden seudun Tykistökillan kevätkokous

Lahden seudun Tykistökillalta piti sääntömääräistä kevätkokousta 21.2. POP tiloissa Lahdessa. Killan kokoukset vetävä periteisesti paljon jäseniä paikalle koska esitelmät ovat laadukkaita ja isännän antimet ovat runsaat. Kokouksissa on erinomainen veljellinen henki. Nytkin rutiinien ohella saimme kuulla esitelmän maakuntamme kenraalin A.F. Airosta evl Juhani Honkaniemen toimesta

RISTINTAIPALEEN VAIENNUT RITARIKENRAALI AKSEL FREDRIK AIRO, LEGENDA JO ELÄESSÄÄN.

Tänä vuonna noin viikko sitten tuli kuluneeksi 114 vuotta kenraaliksi Aksel Fredrik Airon syntymästä ja jo 27 vuotta kuolemastakin. Kenraali oli sotilas, jonka merkitystä ja panosta sodan operaatioiden johtamisessa painotti ylipäällikkö marsalkka Mannerheimkin huolimatta heidän pienistä erimielisyyksistään. Mikä on maakuntamme ritarikenraali A.F. Airon henkilökuva.

Airo syntyi helmikuun 14.1898 Turussa. Hänen vanhempiensa olivat talon omistaja, ajuri Otto Fredrik Johansson, vuodesta 1906 lähtien Airo ja Amanda Vilhelmiina Airo os. Grönlund.

Koulunsa Airo kävi Turun Suomalaisessa Lyseossa päästen ylioppilaaksi v 1917. Lukio-opinnoissaan Aksel Fredrik osoitti taipumuksia matemaattisissa aineissa. Hän kunnostautui myös urheilussa, lähinnä voimistelussa ja yleisurhei-

lussa. Mm seiväshypyssä hänen parhaan tuloksensa kerrotaan olleen 280 cm. Nuorelle koululaiselle suoritus oli hyvä, sillä silloinen Suomen ennätys oli n. 3 m.

Koulusta päästyään Airo suunnitteli insinöörin uraa. Siihen tähdäten hän opiskeli puolen vuoden ajan teknillisiä aineita. Vapaussodan puhkeaminen aiheutti kuitenkin muutoksen hänen urasuunnitelmiansa ja tulevaan elämäänsä.

Suhteiden kiristyttyä avoimeksi sodaksi lähti Airokin vapaaehtoisena suojeluskuntalaisena pyrkimään muodostumassa olevalle rintamalinjalle liittyen 27.1.18 Lautakylässä perusteilla oleviin valkoisiin joukkoihin. Aluksi hän oli värvätynä alikersanttina Porin Rykmentissä siirtyen melko pian Pietarsaareen perustettuun 5. Pohjanmaan Patteristoon. Hän taisteli tuossa joukko-osastossa sodan loppuun osallistuen mm. Ahvolan raskaisiin puolustustaisteluihin ja Viipurin valtausoperaatioihin. Karjalan rintaman taisteluista hän sai ensimmäisen kunniamerkkinsä 2 lk:n Vapauden mitalin. Sodan jälkeen meni Airo Lappeenrantaan tykistökouluun. Valmistuttuaan sieltä hän palveli vänrikkinä KTR 1:ssä ja KTR 2:ssa. Hän toimi jonkin aikaa jopa patteriston komentajana.

Koska itsenäisen Suomen nuorelta armeijalta puuttui ylemmän asteinen upseerikoulutuslaitos, komennettiin kaksi upseeria – heistä toinen Airo - syksyllä 1920 oppilaksi Ranskan kadettikouluun, Ecole Speciale Militaire de Saint Cyr:iin, josta hän jatkoi edelleen

Ranskan Sotakorkeakouluun Ecole Superieure de Guerre:en. Airo menestyi erinomaisesti opinnoissaan. Opettajanaan hänellä oli mm. sittemmin merkittävään asemaan Ranskassa kohonnut kenraali Charles de Gaulle. Sotakorkeapintojensa jälkeen Airo palasi kotimaahan. Hänet määrättiin yleisesikunnan operatiivisen osaston toimistoupseeriksi. Todetakaan, että hänen kerrottiin olleen suomalaisen tykistön luojan kenraali Vilho Nenosen erityissuosikki. Noin 3 vuoden katkosta (Oli PPP 2:n komentajana Valkjärvelä) Airo toimi eri tehtävissä yleisesikunnassa ja yleni Talvisodan alkuun mennessä operatiivisen osaston päällikön virkaan ja everstin arvoon.

Vuonna 1924 Airo oli solminut avioliiton Koirjärveläisen talollisen tytären Aino Wilhelmiina Vuoren kanssa. Heille syntyi sittemmin 2 tytärtä.

Sotaa edeltäneenä aikana Airon lähimpänä esimiehenä ja yleisesikunnan päällikkönä toimi kenraali Karl Lennart Oesch. Oesch oli tunnollinen, suorastaan pedantinen, määrätietoinen, alaisiaan kohtaan tiukka jopa pikkutarkka (juttu sikalasta). Molemmat johtajat kuitenkin kunnioittivat toisiaan etevinä sodan johtajina. Ehkä Oeschin luonteesta johtuen suhde oli pikemminkin suorasukainen. Oesch vaati mm. esikuntansa upseereita pitämään hyvää huolta fyysisestä kunnostaan. Jokaisen oli suoritettava viikoittaiset kuntosuoritukset. Ne tuli jopa kirjata. Kerran Airo käski nuoren kirjanpitoa pitäneen upseerin merkitä kohdalleen R-R-K, jossa R merkitsi ratsastusta ja K kävelyä.. Tarkka esikuntapäällikkö Oesch soitti myöhemmin Airole ja kertoi tarkastaneensa tallilta, ettei Airo ollut käynyt siellä koko kyseisen viikon aikana. Airo vastasi: ”Enhän ole niin väittänytkaan R mer-

kitsee ryyppyä ja K kylpyä. Herra kenraalin ei tarvitse olla huolissaan kunnostani, voin vaikka kilpailla kanssasi voimistelussa tai seiväshypyssä.

Palvellessaan Yleisesikunnassa Airo oli mm luomassa osin vieläkin voimassa olevaa aluejärjestelmäämme, jonka ansiosta puolustusvalmiutemme on huomattavasti parantunut. Hyvin arvovaltaiselta ja asiantuntevalta taholta on todettu, että ilman tuota uutta järjestelmää olisi armeijamme ollut avuton kestävämmän Talvisodan ankarat koettelemukset.

Molempien sotien ajan Airo toimi ylipäällikkönsä lähimpänä miehenä

- päämajoitustestariina, sotatoimien suunnittelijana ja johtajanakin. Asemansa perusteella hänelle kuuluivat mm. liikekannallepanon valmiste- ja suoritus sekä joukkojen keskitys- ja puolustusvalmiuksien laadinta.

Näiden kahden voimakasluonteisen miehen Marskin ja Airon välillä syntyi joskus, kuten jo todettiin, pientä erimielisyyttä siitä, kuka sodan operaatioita oikein johti. Erään kerran Airon kerrotaan tokaiseen: ”Ylipäällikkö johtaa sotaa, minä johdan sotatoimia”. Erimielisyydet johtivat niin pitkälle, että Airo ilmoitti haluavansa rintamakomentajaksi ja lähti esittelystä. Hetken kuluttua Marski saapui Airon huoneeseen, taputti häntä olalle sanoen: ”Kuulkaahan kenraali! Mitä minä teen täällä kenraalilla, joka aina on samaa mieltä kanssani. Te ette lähde mihinkään”. Todettakoon edelliseen viitaten ettei Marskin päämajassa sotatoimien suunnitteluun osallistunut useita upseereita. Operaatiot olivat todella lähes pääsääntöisesti Marskin ja Airon kahden kauppa. Edellä mainituista pienistä erimielisyyksistä huolimatta ylipäällikkö ei päästänyt Airoa tämän useista anomuksista huolimatta rintamakomentajaksi vaan luotti päämajoitustestariinsa antaen tälle suurta vastuuta. Itsehän hän oli miehen tehtävänsä valinnutkin.

Jostain syystä Marski ei kuitenkaan ylentänyt Airoa. Toisaalta puolen tunnin ohitti hänet ylipäällikön tietäessä asiasta. Ei myöskään presidentti Kekkonen laajojen vaikutusvaltaisten tahojen esityksestään ylentänyt Airoa. Tietenkin myös Airo sai kuulua esityksestä ja sen hylkäämisestä. Hänen kerrotaan tokaiseen: ”Sain kaksi leijonaa Marsalkalta, kolmatta en ota kenraalilta.”

Airo puolestaan on lausunut esimiehestään, ”Marski oli mies paikallaan. Hän oli auktoriteetti, johon koko kansa luotti. Me tarvitsimme Marskin tapaista miestä. Ilman häntä emme olisi pystyneet onnistuneesti puolustamaan itsenäisyyttämme.

Arvostuksensa osoituksena nimitti Marski Airon päivämäärällä 18.11.1944, siis jatkosodan jo päättyttyä, 2 lka:n Mannerheim-ristin ritariksi nro 159. Luettelossa ylipäällikön myöntämistä kunniamerkeistään nro 114/4.1.1945 mainitaan seuraavaa: Kenraaliksi Airo on toiminut päämajan majoitustestarina koko sodan ajan. Tässä tehtävässä hän on joutunut mitä ratkaisevimmalla tavalla osallistumaan sotatoimien johtoon, niin vuoden 1941 hyökkäysoperaatioiden kuin kesän 1944 puolustustaisteluidenkin vaiherikkaina aikoina. Hänen taitavalla ja kriittisellä johdolla on tehty kaikki sotatoimia koskevat suunnitelmat. Myös itse suoritusvaiheen aikana hän on jatkuvasti johdonmukaisilla tilanteenarvosteluillaan ja kiinteällä otteellaan vaikuttanut operaatioiden menestykselliseen kehitykseen. Hänen painavat sanansa ovat aina muodostaneet mitä arvokkaimman tuen rintamakomentajille heidän tehdessään ratkaisevia päätöksiään.” Ylipäällikkö piti Airoa päämajalle hyvin tärkeänä.

Airon mielestä on turha väitellä, miten sota olisi voitu välttää. Pieni Suomi joutui sotaan eurooppalaisen suurvalta politiikan pyörteissä. Pyrimme vain turvaamaan itsenäis-

suitemme - siinä onnistuen.

Sodan jälkeinen syyllisten etsimisen aika oli häpeällistä aikaa. Tuolloisista tapahtumista Airo, luonteelleen uskollisena vaikenä. Hänen mielestään asian tonkiminen ei hyödyttänyt sinä ajankohtana ketään. Todettakoon Airon oman äänen vaiennuttua ja olojemekin muututtua eräitä asioita: Valtiollinen poliisi pidätti Airon hallituksen Ulkoasiain valiokunnan (jolla ei ollut mitään juridista oikeutta vangitsemiseen) toimeksiantosta 29.6.1945 pitäen häntä vangittuna, mitään perusteltuja syitä esittämättä, - ensimmäiset puoli vuotta jopa kuulustelamattakin. - Korkeimman oikeuden syyttämättä jättämättömyyteen ja tuomitsemattomuuteen päättyneeseen ratkaisuun 09.04.1948 saakka. Oikeuden käynnissä Airoa syytettiin osallisuudesta asekatkentaan ja valvontakomission todennäköisesti suullisesti ja post festum kieltämien lkp-valmistelujen suorittamisesta.

Syyllisyydestään Airo toteaa kirjassaan ”Liikekannallepanosalaliitto” (1952) seuraavaa: ”Muuttumattomana tosiasiassa on ja pysyy, että en ole aseita tai muita kätkenyt, en ole siihen muita innostanut tai kehottanut, vielä vähemmän käskenyt, enkä edes tänä päivänä tiedä miten ja missä laajuudessa kätkemistä on suoritettu ja mistä materiaali on saatu.” Varmaankin hän joutui tiesi, vaikkei asiaa käskyttänyt eikä siihen itse osallistunut.

Toiseen syytteeseen liikekannallepanon suunnittelusta ja valmistelusta hän sanoo, että pääesikunnan järjestelyosaston työjärjestyksen mukaisena tehtävänä oli silloin niin kuin se on nytkin mm. liikekannallepanon valmistelu. Lienee niin, että päämajoitustestari joutui sodan ristiriitaisissa jälkimainingeissa sijaiskäräjäksi. Tämä voidaan päätellä myös siitä, että pidätyspäivän aattona Airo kertoi J K Paasilaisen suurvalta politiikan pyörteissä. Pyrimme vain turvaamaan itsenäis-

Ritarikenraali Aksel Fredrik Airo työpöytänsä äärellä.

verrattava huomionosoitus joutua pidätetyksi pelkäänsä velvollisuuksiensa täyttämistä. Ennen pääministerin soittoa Airo oli Marskin kutsumana Seurahuoneella illallisella. Hän haistoi jo silloin palaneen käryä, koska Marski tarjosi kahvin yhteydessä hänelle hyvää konjakkia. Marski näet piti whiskystä ja myös vierailleen sitä tarjosi. Todettakoon – että Airon pidätettyä olo kesti 2 vuotta 9 kuukautta. Tuon ajan kuluessa haettiin kuulusteluissa Suomen korkeimman sotilasjohtoon kuuluneelta kenraalilta vääriä tunnustusta. Toimenpiteellä lienee osaltaan ollut tavoitteena saattaa koko sodanjohto, Marski mukaan lukien, epäsuotuisaan valoon kansan silmissä. Taivuteltussa mentiin Airon kertoman mukaan jopa niin pitkälle, että hänelle tarjottiin paljastuksista rahaa. Suoraselkaisuus isänmaansa ystävänä Airo itse kertoo vastanneensa ”ihmisellä olevan joitain sellaisia arvoja, jotka maksavat marjan enemmän kuin tarjoajilla on varaa maksaa.”

Tinkimättömyys periaatteista ja velvollisuuden tunto johtivat siten Airon komeasti nousseen virkauran ennenaikaiseen katkeamiseen. Vapauttavan tuomion jälkeen Airo oli nimitetty, ottamatta kuitenkaan tehtävää vastaan, PE:n YE:osaston päällikkönä. Hänet vapautettiin tuosta tehtävästä 11.03.1949

”Yleisen edun vuoksi” siirrettynä reserviin kuitenkin oikeudella käyttää sotilaskapukua.

Edellä kuvattujen tapahtumien jälkeen ritarienraali vetäytyi jo ennen Talvisotaa ostamalleen Ristintaipaleen tilalle Heinolan maalaiskuntaan. Tila oli 180 ha suuruinen melko lailla rippokunnossa. Hän puskitarmonsaa tilan kunnostamiseen. Peltoja viljeltiin ja karjaakin pidettiin. Sitten näistä tuotantomuodoista isännän ikääntymisen myötä luovuttiin. Pellot istutettiin kasvamaan metsää. Nykyisin tila on nuoremman polven hallussa.

Airo osallistui paikalliseen kunnalliselämänsä ja toimi määräkauden (1950–56) kansanedustajana sekä kaksi kertaa presidentin valitsijamiestä (1956 ja 1962). Heinolan reserviläisjärjestöissä ja rotaryklubissa hänellä oli tuttu ystävien joukko. Hänelle tulvi kutsuja moniin erilaisiin tilaisuuksiin, mutta niistä hän lähes säännöllisesti kieltäytyi. Hänen kerrotaan vastanneen erääseen tiedusteluun olevansa seuraamassa Innsbruckin talviolympialaisia. Myöhemmin joku totesi hänen kuitenkin olleen kotonaan, johon Airo lakonisesti: ”Minä tässä (näyttäen olohuoneensa sohvaa), kisat tuossa (TV).

Ristintaipale muodostui hänelle niin rakkaaksi, ettei hän enää vuosien kääntymisen edessä Helsingissä käynyt edes Helsinkiin.

20.03.1981 kirjoitti Suomen Vapauden Ristin, Suomen Valkoisen Ruusun ja Suomen Leijonan ritarikuntien pääsihteeriksi Ragnar Grönvall yksityiskirjeessään Airoille seuraavaa: ”Esittelyssäni 20.02.1981 tamminiemessä päätti tasavallan presidentti muuttaa valtakunnallisen sijoitusjärjestelmämme – protokollan.

Tärkein muutos on se, että jo sotiemme aikana korkeilla johtopaikoilla olleista ja muutenkin ansioituneista kansalaisista muodostetaan sijoitusluettelon kärkeen pieni erillinen ja pysyvä ryhmä. Sen jäsenten sijoitus valtakunnassa on kaikkien muiden kansalaisten edellä, pois lukien eduskunnan toimiva puhemies sekä hallituksen istuva pääministeri. Mainitsemani ryhmän ensimmäiseksi jäseneksi presidentti nimesi K A Fagerholmin (3) toiseksi J W Rangellin (4). Sijoitusluettelossa Sinulle Herra kenraali on määrätty pysyvä viides sija.”

Grönvall kirjoittaa edelleen: ”En tiedä välitänkö lainkaan tämän tapaisesta ja onhan sillä Sinun kohdallasi käytännössä lähes olematon merkitys. Mutta tasavallan presidentin taholta tehtynä eleenä toivon Sinun antavan sille arvon. Olethan tästä lähtien kenraali nro 1, toisin sanoen valtakuntamme korkein sotilashenkilö, annetuista tai annettavista sotilasarvoista täysin riippumatta.”

Tykistökillan kokousväkeä.

Itsenäisyyspäivänä 1982 myönsi tasavallan presidentti Mauno Koivisto kenraali Airoille palkkioksi uskollisesta työstä maanpuolustuksen hyväksi, suomalaisista kunniamerkeistä arvokkaimman; Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan suurristin miekkosen kera.

09.05.1985 järkytti Suomea ja erityisesti Päijät-Hämettä suruviestin saapuminen Heinolasta. Maakunnan esikuva, Ristintaipaleen kenraali oli pitkällisen sairautensa murtamana siirtynyt viimeiseen iltahuutoon. Vaiennut kenraali siunattiin haudan lepoon valtiovallan johdolla ja kustannuksella sotilaallisin menoin 22.05.1985 Temppelelaution kirkossa Helsingissä. Hänen 6-tuumaisen tykin hylsyyntä asetettiin tuhkaurnansa laskettiin pienen, läheisen saattajajoukon läsnä ollessa peruskallioon kaivettuun katafalkkiin oman kartanon alueelle Ristintaipa-

leella 24.05.1985.

Silloinen puolustusministeri Veikko Pihlajamäki luonnehti muistopuheessaan kenraali Airoa terävälyiseksi, rauhalliseksi ja harkintakykyiseksi johtajaksi, jonka kylmän kiihkottomaan toimeenpanovalmiuteen liittyi ainoa annos taitoa, rohkeutta ja vastuuntuntoa.

Päätoimittaja, Päämajäsen näytelmän kirjoittaja Ilmari Turja pohdiskeli vuonna 1985 Apu-lehden kolumnissaan kansallissankaruutta seuraavasti: ”Sitä arvoa ei voi kukaan toiselle antaa, eikä kukaan itselleenkään. Sitä ei tehdä. Se syntyy - jos syntyy, - jos on tarpeelliset teot ja tunnusmerkit. Ne Akseli Airolla ovat. Airo on rukihinen suomalainen, samoin hänen juurensa. Hän oli kahden vapaussotamme, Talvisotamme ja Jatkosotamme akseli, jonka ympärillä Suomi ja Pohjola pyöri. Hän virui vuosikautia vankilassa, josta Korkein oikeus hä-

net syyttömänä vapautti. Hän nousi vielä sittenkin yhteiskunnan huipulle kansanedustajaksi. Hänestä tullaan vielä muotokuva maalaamaan, elämänekerta kirjoittamaan ja hänelle tullaan patsas pystyttämään.”

Nuo kaikki Turjan enustamat toimenpiteet Airoille olivat toteutuneet vuoden 2003 syyskuun 13. päivänä, kun Heinolan Maaherranpuistossa paljastettiin Airon patsas. Muotokuvia on useissa paikoissa mm. Lahden Varuskunnan upseerikerholla, elämänekertoja on kirjoitettu useita mm. kenr. Juhani Ruutu. Aina isänmaansa puolesta parhaansa tehnyt ritarienraali sai viimeisen leposijan puolustamansa maan vahvassa peruskalliossa. - Sitä hän oli toivonutkin.

Ikuinen kunnia hänen työlleen !

Juhani Honkaniemi
Everstiluutnantti

Majewskin rataretki kirja-arvostelu

Antti Tuuri on Ota-valle ainakin yhtä tärkeä kuin Jari Tervo WSOY:lle. Kirjailijan nimi houkuttelee kirjan ostajia ainakin muutaman tuhat kappaletta, ja silloin teoksen painaminen lyö leiville. Väilyö on väännettävä vaikka väkisin. Tuurin sotakirja Rata on sellainen. Tervon usin Ayla ei kuitenkaan liene väilyö. Pitänee tutustua joskus.

Rukajärven suunnan kolmiosaisen kaukokirjallisen historiankin taannoin kirjoittanut Tuuri on jo paljon aiemmin hiihdättänyt kaksi majuri Majew-

kin johtamaa pataljoonaa rintamalinjalta Muurmannin radalle ja takaisin. Toistatuhatta miestä ja 250 hevosta taivaltaa paukkupakkasessa ankaraa vilua ja nälkää kärsien. Samaa rehveltämistä ovat aiemmin kuvanneet Veli Lumiala, Onni Palaste, Urpo Korhonen ja monet muut. Tuurin teoksessa tilanteita tarkkailee nimettömäksi jäävä minämuotoinen taistelulähetti.

Samat Helsingin Sanomien kriitikot ovat toiselle vuodesta ja vuosikymmenestä toiseen, että Tuurin lause on toiteava ja lakoninen. Niin on. Tuurin lauseesta pi-

dän; erityisesti puolipisteen käyttö on harkittua, hallittua ja tyylikästä. Lauseen vuoksi tämänkin kirjan lukee. Dialogia kirjailija viljelee vähän, mikä saattaa puuduttaa monet lukijat kesken kaiken. Isofonttinen teksti helpottaa väsyneiden suksimiesten seuraamista.

Toivomus olisi, että Rukajärven suunnalta voisi ammentaa vaihteeksi jotain aivan muuta kuin iänikuista Muurmannin rataa. Ammennettavaa nimittäin on.

Esko Heikkinen
Antti Tuuri: Rata. 207 s. Otava, 2010.

Tuurin omat rataretket

Herään kello kuusi ja teen itselleni aamiaisen. On kaunis aamu, Välimeri alhaalla tyynenä... Syötyäni nousen toisen kerroksen kirjastoon tekemään töitä. Minulla on kirjoituskojne, ja kirjoitan kymmenen liuskaa kertomusta Lapuanjoelta...

Kirjassaan Matkoilla Euroopassa Antti Tuuri kertoo suosivansa juna- ja laivamatkailua. Matkan tarkoitus on matka, ei perille pääseminen. Euroopan junat, rautatieasemat, pikkuhotellit, taksit, kävelyretket yksin tai vaimon kanssa, muistiinpanojen teke-

minen aamuurinkoisella parvekkeella, ajattelu, havainnointi – sellaista on kunnan kirjailijan matkailu.

Melkein kuka tahansa pystyy kirjoittamaan omanlaisensa matkakirjan, jos vain kehtaa. Tähän tapaan: Pysäytän auton, katketaan karttaa. Sää selkenee. Lähdetään sitten kaupungille. Muistelen edellistä käyntiä Genevessä. Syödään illallinen kaukana hotellin kadusta. Aamulla herään vasta puoli kahdeksaan. Ajetaan taksilla ylös basilikalle saakka.

Lauseet ja lauseiden osat on poimittu kirjan sivuilta sattumanvaraisesti. Näin mennään 222 sivua tasaisen tappavasti – suuria

korkeuksia ja syviä laaksoja kokematta.

Teosta lukiessa tulee mieleen brittikirjailija Lawrence Durrellin päätelmä: Matkoja ei tehdä, ne syntyvät niin kuin taiteilijat syntyvät. Ne puhkeavat luonteemme vaatimuksista, ja parhaimmat niistä eivät suuntaudu ulospäin, vaan myös sisäänpäin. Matkustaminen voi olla kaikkein antoisin introspektio muoto...”

Väilyö tai ei, jotain Tuurikin jäljittelemättömällä tyyllillään tavoittaa.

Esko Heikkinen
Antti Tuuri: Matkoilla Euroopassa. 222 s. Otava, 2011.

ESIKUNTATYÖSKENTELY I-III LAHDESSA 2012-2014

PÄIJÄT-HÄMEEN KOULUTUS- JA TUKIYKSIKKÖ

Toteuttaa nousujohteinen esikuntatyöskentelyn kurssiohjelma vuosina 2012-2014. Ohjelma sisältää esikuntatyöskentelyn perusteet (I) (2012), suunnitelmien laatimisen (II) (2013) sekä suunnitelman testaamisen soveltavassa osuudessa Esikuntatyöskentely (III)(2014)

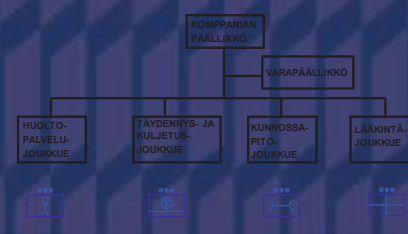

Esikuntatyöskentely I kurssin (Esikuntatyöskentelyn perusteet) (2012) sisältö on pääpiirtein seuraava:

- Jalkaväkipataljoonan esikunta ja henkilöstökokoonpano (pataljoonapääseeri, tulenjohtokomentaja, jalkaväen tiedustelu-upseeri, tykistön tiedustelu-upseeri, huoltopäällikkö ja liikenneupseeri) avaintehtävineen.
- Sotilasmerkistö ja -lyhenteet
- Kartat, niille tehtävät merkinnät ja niiden ylläpito
- Tiedonkulku esikunnassa
- Viestivälineiden käyttö
- Viestiliikenneharjoitus
- Tietoisuus Jalkaväkipataljoonan aselajitoiminnoista (ainakin kenttätykistö, pioneeri ja huolto)

PATALJOONAN HUOLTOKOMPPANIAN RYHMITTÄMISEN SUUNNITTELU 10.11. – 11.11.2012

Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikkö järjestää Pataljoonan huoltokomppanian ryhmittämisen suunnittelu kurssin 10.11. – 11.11.2012

TAVOITE:

Antaa perusteet kurssilaisille huoltokomppanian ryhmittämiselle.

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ:

Kurssi alkaa 10.11.2012 klo 09.00 ilmoittautumisella Lahden varuskunnassa rak 31:ssä, jossa tapahtuu myös varustaminen.

- Siirtyminen Hälvälään
- majoittuminen
- perusteet
- maaston tiedustelu
- ryhmitysuunnitelman laatiminen
- toimintaan panokäskyn laatiminen joukkueille
- suunnitelman tarkastelu maastossa

MUUTA:

Peseytymisvälineet mukaan.
Kaikilla, joilla mahdollisuus ottakaa oma kannettava tietokone mukaan.
Majoittuminen 10.11./11.11. Hälvälän leirialueella parakkiosuhteissa

KURSSI SOVELTUU

Huollosta kiinnostuneille reservinupseereille ja aliupseereille.

Kurssista peritään 25 €:n kurssimaksu

ILMOITTAUTUMINEN PÄÄTTYÄ 4.5.2012

Ilmoittaudu kurssille tästä <https://www.mpk.fi/Default.aspx?tabid=171&tap=77010>

Kurssinjohtaja Marko Sipura
marko.sipura@kolumbus.fi
0400 748474

KOMPPANIAN HUOLLON SUUNNITTELU 19.5 – 20.5.2012

Päijät-Hämeen Koulutus- ja tukiyksikkö järjestää **Komppanian huollon suunnittelu kurssin 19.5. – 20.5.2012** Hälvälän harjoitusalueella.

TAVOITE:

Komppanian sa-huollon perusteet ja huoltosuunnitelman laatiminen sekä huoltojoukkueen ryhmittäminen.

KOULUTUKSEN SISÄLTÖ:

Kurssi alkaa 19.5.2012 klo 09.00 ilmoittautumisella Lahden varuskunnassa rak 31:ssä, jossa tapahtuu myös varustaminen.

- siirtyminen Hälvälään
- majoittuminen
- perusteet
- maaston tiedustelu
- huoltosuunnitelman laatiminen
- suunnitelman tarkastelu maastossa

Kurssi päättyy 20.5. klo 16.00 mennessä

MUUTA:

Peseytymisvälineet mukaan
Kaikilla, joilla mahdollisuus ottakaa oma kannettava tietokone mukaan.
Majoittuminen 19.5./20.5. Hälvälän leirialueella parakkiosuhteissa.

Kurssi soveltuu huollosta kiinnostuneille reservinupseereille ja aliupseereille.
Erityisesti komppanian komppanianpäällikön, varapäällikön ja vääpelin tehtäviin sijoitetuille

Kurssista peritään 25 €:n kurssimaksu

ILMOITTAUTUMINEN PÄÄTTYÄ 4.5.2012

Ilmoittaudu kurssille tästä <https://www.mpk.fi/Default.aspx?tabid=171&tap=76686>

Kurssinjohtaja Marko Sipura
marko.sipura@kolumbus.fi
0400 748474

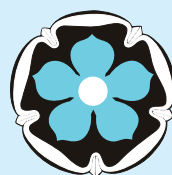
MARSSIHARJOITUKSET KEVÄT 2012 (25km), suoritus hyväksytään kenttäkelpoisuus marssiksi, (PAK).
Lähdöt Hennalassa Upseerikerhon edustan pysäköintialueelta ja Orimattilan lähtöpaikka Jokivarren koulun piha (Viljamaantie). Ilmoittautuminen MPK järjestelmään (Kesäyön marssiharjoittelu) tai tulemalla paikalle 1/2 tuntia ennen marssien alkua.

La 19.5 klo 7.00 (paikalla 6.30) Hennala

La 2.6 klo 7.00 (paikalla 6.30) Hennala

Harjoitusvarustus mahdollisuuksien mukaan: m91. Baretti vihreä, reppu vihreä (nettopaino 10kg), varsikengät mustat ja sopivat, omat eväät ja juomat. Ennen marssin alkua teippaus mahdollisuus. Ilmoittautuminen MPK:n sivuilla, vesa.pyykko@pp1.inet.fi tai paikanpäällä.

Vesa P ja Arto T

**MNL
Päijät-Hämeen
Piiri ry**

- 20.5 Kaatuneitten muistopäivä
- 4.6 Puolustusvoimain lippujuhlan päivä
- 8.6 Miljazz
- 9.6 Kesäyön marssi, Santahamina

Päijät-Hämeen Reservipiirin TOIMINTAKALENTERI 2012

TOUKOKUU

5.5 Ratatalkoot Hälvälä
12.5 vänrikki ja kersantti päivä Hälvälä
12.5 Falling plate kilpailu Asikkala
xx.5 Piirin kenttä-ammunta Padasjoki
12.5 Res liiton prosenttiammunnat
15.5 Piiri Cupin ilmoittautumiset
20.5 Kaatuneitten muistopäivä

26-27.5 Perinnease SM kilpailu Mikkeli
25-27.5 Mil Comp

KESÄKUU

4.6 Puolustusvoimien lippujuhlan päivä
8.6 Mil jazz Hennala
9.6 Kesäyön marssi Santahamina
17.6 300M vakiokivääri Resul Tyrri

9.6 piirin Sra-mestaruus kilpailu sekä SM karsinta

HEINÄKUU

18.7 piirin mestaruuskilpailu palvelusammunta Hälvälä

Hiukset pystyssä kirja-arvostelu

Luen paljon, mutta olen aina suhtautunut joltisellakin epäluulolla kirjoihin, joiden sivumäärä ylittää viidensadan. Toistoa, toistoa ja toistoa. Erämaan pituisia ja levyisiä sivuja. Kauheaa.

Nuhaamista omassa nöyhtäisessä napakuopassa, lillukan varsien erittelyä, joutavaa pähkäilyä á la Kjell Westö ja kymmenkunta muuta Helsingin Sanomien esille nostamaa ja esillä pitämää kellokasta ja televisiopelleä. Aina samat kokosivun naamat vuodesta toiseen, suoltavat ne kansien väliin mitä hyvänsä.

Kiitos ei. Kertalukemat, joskus uudetkin yritykset ovat riittäneet. Kun ei kolahda niin ei. Valitan.

Ville Kaarnakarin uusin, Operaatio Chevalier on 531 sivua. Kirjailija ja kustantaja ovat olleet ovelia. Tekstin fontti on iso, sivu vaihtuu taajaan, lukija etenee, kääntää sivua ja saavuttaa uuden ulottuvuuden. Siinä on mukana käytännön psykologiaa. Iskevää dialogia teoksessa on runsaasti. Kappaleet ovat lyhyitä, lukija nauttii. Homma etenee.

Huippujännittävän juonen kehittäminen liikkeelle Päämajan vastavakoilun Turun aluetoimistosta ja etenee panssarilaita Ilmarisen, Pispa-

lan kovien kommunistien, Helsingin Pursimiehenkadun ullakoiden, Liedon kunnanlääkärin vastaanoton, Mikkelin Päämajan, kaukopartio-osasto Martimaan pituisia ja levyisiä sivuja. Kauheaa. Nuhaamista omassa nöyhtäisessä napakuopassa, lillukan varsien erittelyä, joutavaa pähkäilyä á la Kjell Westö ja kymmenkunta muuta Helsingin Sanomien esille nostamaa ja esillä pitämää kellokasta ja televisiopelleä. Aina samat kokosivun naamat vuodesta toiseen, suoltavat ne kansien väliin mitä hyvänsä.

Asialla on vuoden 1918 jälkimainingeissa syntynyt kustajaryhmä Kostaja, jota johtaa Terijoen ikiaikojen kiihkokommunisti Heikki Kaljunen. Suomalainen vastavakoilu on terrorisken ja muiden kummallisten tapahtumien pyörteissä pitkään pihalla, mutta sitkeällä työllä palaset alkavat asettua paikoilleen.

Mannerheim pitää tietysti murhata, ja siinä sivussa ylipäällikön syntymäpäiville tullut Hitler. Päämajan osasto Honkasella ja Martinan osasto Korhosella on kuitenkin muuta mielessä. Toisi tiukoille menee, aivan kirjan viimeisille sivuilole, ja vielä silloinkin ollaan hetki pihalla.

Ville Kaarnakarin noston koska tahansa Ilkka Remeksen kategoriaan. Faktaa on teoksessa mukana runsaasti, ja fiktiota...no, lukija päätelkään. Huhtiniemikin vilahda palapelin osasena. Faktojen osalta Kaarnakari on tehnyt

mittavan perustyön. Hänen täytyy tietää henkilöt, jotka tietävät. Kirjan lukuosat roolihenkilöt esiintyvät omilla nimillään, jopa kommunistijohdaja Kaljunen.

”Toden tuntuisesti ja vetävästi kirjoitettu veijaritarina. Kirjaa ei jätä käsistään. Henkilöitä on paljon, miljöitä runsaasti, mutta rakenne pitää, ja teos pysyy hyvin lukijan hanskassa.”

Tämä on vaimon vilpittönn kommentti. Hän lukee vielä enemmän kuin minä, myös nykysuuntauksen mukaisia traagisia kasvukertomuksia. Mitäpä tuohon muuta. Naisetkin lukevat Kaarnakaria.

Jos kustantaja Tammen päälliköt ja kustannustoimittajat ymmärtäisivät ylipäällikön edes pikkuruisen verran, siis muutakin kuin Leena Lehtolaisen pääsyä Glorian sivuille, he tekisivät kaikkensa, jotta heidän uusi sotakirjailijansa nousee vähintään Remesluokkaan, ja uskottavampana kuin Remes kansanaan.

Esko Heikkinen
Ville Kaarnakari:
Operaatio Chevalier.
531 s. Tammi, 2011.

KILPAILUKUTSU VALTAKUNNALLINEN PIONEERI- JA SUOJELUJOTOS PANSSARI 2012

Pirkka-Hämeen Pioneerikilta ry ja Pääkaupunkiseudun Pioneerikilta ry järjestävät perinteisen aselaji-jotoksen 28.-29.07.2012 Parolannummella.

Partioiden (3-5 henkeä) on ilmoittauduttava 16.05.2012 mennessä
säpo: viljo.hokkanen@wlanmail.com

Elämän silmukoissa kirja-arvostelu

Se tunne. MiG 21 -piloti sai käydä joskus melko korkealla. Siellä, stratosfäärissä, näkee jo maapallon pyöreyyden, ja yläpuolella on vain ääretön, tummanpuhuva, päättyneen avaruus.

Näin kuvaa tuntujaan hävittäjälentäjä, evp everstiluutnantti Kalevi Kumpulainen elämäkertakirjassa Elämän silmukat. Teos on syntynyt Kumpulaisen itsensä ja hänen kirjailevan ystävänsä Seppo Ylösen yhteistyönä. Hankkeessa on ollut mukana joukko varttuneimpaan nuoruuteensa ehtineitä Kumpulaisen lentäjäveljiä.

Koskettava, hauska, myös jännittävä elämäntarina lähtee liikkeelle tulevan hävittäjälentäjän syntymäkodista Kuhmoisissa, kouluvuosista Kouvolassa ja nuoruuden haaveista. Ilmailuharrastus puraisi jo kouluopetuksena ja vei miehen mennessään. Keväällä 1957 Kalevi M. Kumpulainen ja hänen hyvä ystävänsä Matti J. Eronen tulivat hyväksytyiksi Lentoupeeri-kurssi 28:lle Kauhavalalle. Tie taivasiin oli auki, tai ainakin melkein. Täivas oli tuolla hetkellä pilvetön.

Tietä käyden tien on vanki.

Vapaa vain on umpihanki.

Nämä Aaro Hellaakosken säkeet sopivat hyvin lentäjän motoksi. Se on Se Tunne... Vapauden tunne. Sotilaan elämä yleensä ja ilmavoimien sotilaan vielä erikseen on säntillistä ja kurinalaista, paitsi silloin kun irrotellaan. Tulevaisuus on aina arvaamaton. On oltava valmis nopeisiin käänteisiin. Aina ei tiedä, minne matka vie.

Näin kävi myös Kumpulaiselle. Vuonna 1962 hän sai nuorena luutnanttina komennuksen viimeiseen asti huippusalaisena pidettyyn MiG-koulutukseen jonnekin Neuvostoliittoon. Määränpää selvisi vasta perillä: Lugovan räjäjäinen pikkukaupunki Kirgisiassa. Matkaa Kiinan ja Afganistanin rajalle oli muutamat sata kilometriä.

Tehokasta, intensiivistä koulutusta kesti nelisen kuukautta. Asialliset neuvostoliittolaiset kouluttajat saavat Kumpulaiselta kiittävän arvosanan. Suomalaisista pilottijoukkoa johti toisen maailmansodan kovia kokenut hävittäjä-ässä Lauri Pekuri. Samaisessa Lugovassa saivat MiG-koulutusta muiden muassa intialaiset, irakilaiset ja syyrialaiset lentäjät.

Loppuosa kirjasta kuvaa Kumpulaisen ja muutamien muiden lentäjäveljien värikkäitä elämänvai-

heita kotona ja kaukana pilottien itsensä kertomina. Heille ominainen railakas ja rento huumori särviää tarinoita mainiolla tavalla. Teosta täydentävät harvinaislaatuiset historialliset valokuvat.

Tiedän, että miehet pyytävät joululahjoiksi sujuvasti kirjoitettuja elämäkertoja, joita myös naiset innolla lukevat. Seppo Ylönen heittää kirjoittajana itsensä täysillä likoon. Kirja on syntynyt läheisessä yhteistyössä päähenkilön kanssa tämän ehdoilla vuosien kypsyttelyn tuloksena – syntynyt, ei tehty.

Ylösen esikoisteos Mamman pojat kertoi suomalaisten YK-miesten työstä Mamma-nimisessä YK:n tukikohdassa Kyproksessa vuosina 1974 – 75. Kirja antoi lupauksia, jotka nyt täyttyvät Elämän silmukoissa mitä onnistuneimmalla tavalla. Ylösen kynänjälki on herkkää ja oivaltavaa. Lämminhenkinen teos on kirjoitettu suurella sydämellä.

Esko Heikkinen
Seppo Ylönen: Elämän silmukat. 240 s. BoD (Books on Demand)

TAPIOLA
Vakuutukset. Rahastot. Pankki.

Avaa tapiola.fi, soita 01019 5100
ma-pe 8-20 tai poikkea toimistossamme

JO YLI 50 VUODEN AJAN OLEMME KERTONEET
KAIKEN KUKKASIN

AALTOSEN PUUTARHA OY
Porvoonjoentie 10, LAHTI
Puh. 03 735 2323
Fax 03 735 2223

Asepieste

ASEET JA TARVIKKEET

Launeenkatu 82, puh. (03) 881 0444
www.asepiste.fi

ORIMATTILAN TAPETTI JA VÄRI OY

Kärkytie 3, 16300 ORIMATTILA
puh. (03) 871 250, fax (03) 871 2550
www.orimattilantapettijavari.fi

**MAALIT, TAPETIT, KAAKELIT,
LATTIAT, TAKAT, KYLPYHUONEKALUSTEET,
KIRENA -SÄILYTYSJÄRJESTELMÄT**

FERROPLAN Kuljetinratkaisut

Takoiantie 4
16300 Orimattila

www.ferroplan.fi

Luotettava Autotalo Laakkonen
www.volkswagen.fi

**Dieselmaasturirintamalta
ei mitään uutta:
Tiguan voitti taas!**

Volkswagen Tiguan 4MOTION on kevään tuplavoittaja: ensin tuli voitto Auto Bild -lehden dieselmaasturivertailussa ja nyt TM:n testissä. Tiguanista todettiin mm.: "Volkswagen sen sijaan on ajo-ominaisuuksien puolesta puhtaasti henkilöauto ja vieläpä esimerkillinen sellainen. Sen eteen voi heittää suoraa, mutkaa, kuooppia ja eri kelejä". TM:n testiryhmä toteaa myös, että "Välipitokuluissa edullisin on Volkswagen".

Tiguan-mallisto alk. autoveroton hinta 26.160
+ arvioitu autovero 9.282,10 (CO₂-päästöllä 185 g/km)
= kokonaishinta alk. 36.042,10 sis. toim.kulut 600

Yhdistelmäkulutus 6,4-9,9 l/100 km, CO₂-päästö 167-234 g/km.
Kuvan auto erikoisvarustein.

Loppupisteet	
1. Volkswagen Tiguan	366
2. Audi Q5	343
3. BMW X3	332
4. Volvo XC60	330
5. Land Rover Freelander	310
6. Nissan X-Trail	305

Loppupisteet	
Volkswagen Tiguan 2.0 TDI	9,1
Subaru Forester 2.0 TD XE	8,3
Ford Kuga 2.0 TDCI Titanium	8,2
Renault Koleos 2.0 dCi Dynamique 4.0	8/2009

Autotalo Laakkonen
Ajokatu 261, Lahti, vaihde 03 8832 200
Automyynti ma-pe 9-18, la 10-14
Huolto ja korjajaamo ma-pe 8-16
Varaosamyynti ma-pe 8-17

Esa Lanta	0500-770 037	Pasi Silén	050-5929 009
Riitta Lavikkala	050-4203 110	Marko Ryyppö	050-3397 663
Markku Makkola	050-9190 282		

volkswagen.laakkonen.fi

Päijät-Hämeen **ILVES** No 1/2012, 55. vuosikerta.

Päijät-Hämeen ILVES on Päijät-Hämeen Reservipiiri ry:n tiedotuslehti, joka lähetetään kaikille jäsenmaksunsa suorittaneille jäsenille. Päijät-Hämeen Reservipiiriin kuuluvat sekä Suomen Reserviupseeriliiton että Reserviläisliiton alueen paikallisyhdistykset.

Seuraavien lehtien ilmestymisaikataulu
Nro 2/2012 ilmestyy n. 15.6. (materiaali ja ilmoitukset 10.6.)
Toimituksen osoite: Päijät-Hämeen Reservipiiri Pääjanteenkatu 5 A,
15140 Lahti ♦ www.rul.fi/paijat-hame

Päätoimittaja: Juha Tarnanen, kultatyo@tarnanen.inet.fi
Puheenjohtaja: Juha Tarnanen, kultatyo@tarnanen.inet.fi
Toiminnanjohtaja: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Jäsenrekisterivastaava: Juha Nuoritalo, juha.nuoritalo@phnet.fi
Talouspäällikkö: Hannu Nieminen, hanski.nieminen@mbnet.fi
Ampumavastaava: Marko Patrakka, markopatrakka@phnet.fi
Nettivastaava: Miikka Hurmalainen, miikka.hurmalainen@iki.fi
Painopaikka / lehden taitto: Padasjoen Kirjapaino, Padasjoki.